

Maart 2022

<https://zenboek.site.nl/>

Magazine De Kattexse kluis

JIJ KUNT WAT IK NIET KAN?

Wat kan ik doen,
de regen vult mijn ogen.

Verdwaald in wegwijnende uren
zijn ze door zichzelf bedrogen
de zachte dagen houden hen warm
en bloemfantomen geven
genegenheid.

In de koele wind van eindigheid
Valt in het avondrood blad na blad.

Wat kan ik doen de dauw druij van
mijn haren
het weerspiegeld in de maneschijn.

Je offert wierook voor je dierbare
droomt van de zomer uit je
kinderjaren,
terwijl de winter giert langs je raam.
Wat kan ik doen de regen vult mijn
ogen

Wat kan ik doen tegen kreten van pijn
ik heb geen handen genoeg
tranen te drogen die in illusie
gevangen zijn.

Alles vervaagt in een duister grauw,
ik heb geen handen genoeg om ze te
redden.

De droom verslind ze in de
winterkou.

Wat kan ik doen, mijn ogen sluiten?
Dan nog hoor ik nog steeds kreten
van pijn.

Die blijven hangen tot het
ochtendgloren

Je offer wierook op mijn schrijn
voor de ontelbare die worden geboren
en sterven in dit samsara van vilein

Ik kan niets doen dan tranen drogen,
om ogen te openen tegen het onrecht
dat zich voltrekt

De angst heeft zulke grote ogen,
wat doe jij kruip je weg of vecht
Ik kan niet meer dan tranen drogen,
doe iets, laat je horen, spreek met
mijn stem

Al wat je je in kan beelden,
jij bent mijn handen
jij bent die ik ben

Higan e

Shonanoka

FREEDOM FOR UKRAINE

DE TRAGEDIE

Binnen het Boeddhisme gaat men er van uit dat de realiteit, die wij voor werkelijkheid aan nemen een illusie is. Ik vergelijk het vaak met een film waar we naar kijken. Wat flakkeringen van licht op een doek waar we onszelf me identificeren. Iedereen weet dat het een film is. Maar wat doe je met iemand die naast je bibberend onder zijn stoel kruipt de film is te gruwelijk om aan te zien.....

Dit is allemaal omgevallen boekenkast taal.

Ga maar eens vertellen dat wat nu in

Oekraïne gebeurd een illusie is.

Dan verdien je een flink illusionair pak slaag.

Om troost in de tragedie te geven hebben religie's moederfiguren bedacht.

(Bijna elke zwaargewonde soldaat roept om zijn moeder). Binnen het christendom is dat moeder Maria en in het boeddhisme heet ze Kwan-Yin of op zijn Japans Kannon-Sama.

Ik heb bewonderingswaardige staaltjes van stervensbegeleiding gezien. Mensen die de paniek in rust en overgave veranderde.

In veel tempels en kerken vind je afbeeldingen van Maria en Kwan-Yin, maar er zijn maar weinigen die zich hiermee identificeren. Je kunt troost en gemoedsrust halen uit een gebed aan Maria of Kwan-Yin. Hopelijk kun je die troost en gemoedsrust dan doorgeven aan hen die dat nu het hardste nodig hebben. Kwan-Yin wordt vaak afgebeeld met duizend handen. Haar handen zijn de handen van de totale mensheid, ook die van jou. Haar naam betekent 'Zij die het

REFLECTIE

schreien der mensheid hoort. Dit artikel is een respons op wat op de cover staat.

HIGAN-E (lenteceremonie)

Dit is een Boeddhistisch feest wat alleen in Japan voor komt het feest duurt van 21 t/m 23 maart Higan betekent de overkant, of de andere oever. In het Boeddhisme wordt de weg naar Satori gezien als het oversteken van een rivier, om dan vanaf de andere oever te zien wat de verschijningsvorm 'mensheid' in het leven inhoudt.

In het christendom wordt dit bekering genoemd, bij de Grieken had deze rivier verschillende namen, zoals: Achero, Amentet, Phelegeton, op Styx. De Egyptenaren hadden maakten schepen die de doden naar de andere oever brachten en de Noormannen legden hun doden op een schip en duwden het de zee op. De Prajnaparamita sutra begint met; "Geprezen is de wijsheid die voert naar de andere oever" Satori is over de dood heen stappen om zo in te zien wat het leven is en wat de oorzaak of oorsprong van leven is. Met dit feest wordt de Boeddhist herinnert aan zijn opdracht:

Iedereen die het pad beoefend luister:

Geboorte en dood

dat is het enige wat van belang is.

Niets is eeuwig durend.

Tijd verdwijnt als sneeuw voor de zon.

Wijd je aan je training,

verspil je tijd niet.

In Japan worden op deze dag de graven schoon gemaakt en worden er rijstballen met bonenpasta, rijstwijn, bloemen en wierook geofferd. Zo staan boeddhisten stil bij dat waar je uit voort gekomen bent.

INHOUD

Voorwoord	1
IN MEMORIAM	2
IN MEMORIAM	3
VERSLAG SESSHIN	4
BERICHT	5

Colofon
Magazine De Kattekse Kluis
is een uitgave van
Zenboek
Redactie

Ton Daiken Akveld
Distributie/Redigeren Column

Zeshin van der Plas
Column/artikelen

CONTACT

zenboek@gmail.com
Website zenboek.site

IN MEMORIAM ROGER THIEL

5 mei 1935 - 29 januari 2022

Shonanoka

Herdenkingsdienst

7 - 02 - 2022

初七日

道心惠明

Doshin keimei

Op 29 januari is oud zen leerling Roger Coleman Thiel overleden. Roger is pas na zijn pensionering met zen begonnen, hij was iemand van het eerste uur. We zaten nog in de Irenestraat in mijn bovenhuisje in Leiden. Hij is vanuit Kyudo op aanraden van zijn leraar bij ons zen komen doen. Ons contact is nooit meer verwatert, hij werkte als vrijwilliger bij de kringloop in Sassenheim en ik kwam hem en zijn vrouw Joke daar stevast tegen. Joke hield soms interessante boeken over zen voor mij apart. Ze zijn beide meerdere keren in Bemmelen op bezoek geweest.

Roger was iemand die trouw was je kon op hem rekenen. Hij heeft in zijn zen-beginperiode aan twee sesshin's me gedaan en heeft daarmee zijn sporen in zen wel verdient. Maar zijn grote passie lag toch in de Kyudo wat hij tot op hoge leeftijd heeft beoefend.

Vanuit de Kyudo organisatie was besloten om op 7 februari een herdenkings-ceremonie volgens de Kyudo rite te houden. Na enige aarzeling vroeg ik of het op prijs gesteld zou worden als ik na de Kyudo-ceremonie een overlijdens-ceremonie zou doen. Wat met beide handen werd aangegrepen. Dit gaf mij drie dagen de tijd om die voor te bereiden.

Ik ben nu een punt aangekomen

dat ik gezien mijn leeftijd steeds meer met sterfgevallen krijg te maken. Ik ben nu op een leeftijd gekomen dat Roger zijn hand maar hoeft uit te steken en ik ben bij hem. Maar dat weerhoud mij er niet van, om zolang ik in deze samsara-film figureer mij in te zetten voor de overledene als de nabestaande. Ik mag dan wel een zelf gekozen kluisenaar zijn er zit nog steeds een bel aan mijn voordeur en heb een internet-brievenbus. Ik kan de wereld wel verzaken maar de wereld verzaakt mij niet. Gelukkig zal dit wel niet zolang duren.

Gasso Zeshin

Dit is een verslag van Roger wat hij na de zomersesshin van 1995 geschreven heeft.

ZOMERSESSHIN 1995

Hier zijn enkele impressies van een deelnemer aan de ZOMERSESSHIN van Rotterdam, juli 1996, die voor het eerst aan een sesshin meedeed.

Als je enigzins bevreesd bent dat je het niet kunt halen, is het geruststellend te ontdekken dat bijna iedereen er fysieke moeite mee heeft.

Persoonlijk is het zwaarste en meest “vernederende” onderdeel van de sesshin de dagelijkse rek- en ontspanningsoefeningen, waaraan een oud, stijf lijf wijgert voluit mee te doen. Maar al met de eerste spierpijn blijkt de do-in toch een onmisbare onderdeel van de sesshin te zijn.

Je probeert je zo goed mogelijk te concentreren op je oefening. Wanneer je buiten de zendo je concentratie even verliest, valt het zitten bij de volgende ronde zazen veel zwaarder.

Het regime is klooster-achtig, met een minimum aan externe storingen en met een opgelegd spreekverbod. Het wordt een situatie waarin de “board-computer” een minimum aan “input” en “output” heeft. Dit wordt al gauw met vermoeidheid en pijn gekruid. Dan merk je dat je steeds kritischer naar jezelf zit te kijken. Op een gegeven moment bevindt je je in een toestand waarin je zelfs de pijn niet meer “voelt”.

Je hoort een bekend verhaal. Het is er één waarop je een etiket had geplakt van “best aardig hoor, maar wat moet ik ermee?”. En plotseling wordt je diep ontroerd.

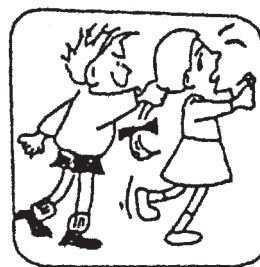
Roger was deelnemer van het eerste uur

De onderlinge éénwording tijdens de sesshin wordt het sterkst ervaren als de linker buurman, één dag voor het einde, vertrekt. Het kost je dan een hele sessie zazen voordat het gevoel van naar links om te vallen verdwijnt.

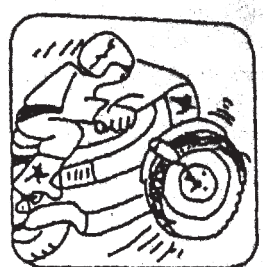
En dan is het afgelopen, bijna voor dat je het weet; en je gaat terug naar een wereld die veel te snel voorbij raast. Is het de moeite waard geweest? Dat weet je niet, maar zo gauw het weer mogelijk is ga je het nog een keer doen! Roger Thiel

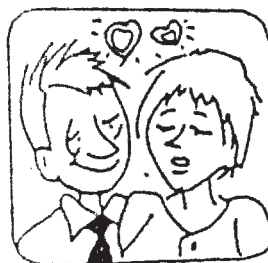
Te jong om te zazen

Te beweeglijk om te zazen

Te onstuimig om te zazen

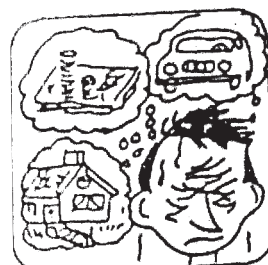
Te verliefd om te zazen

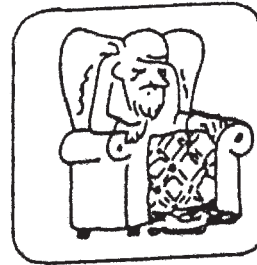
Te druk om te zazen

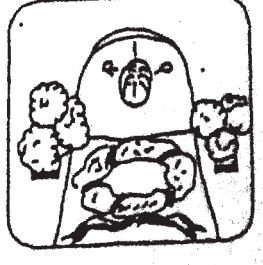
Te vermoeid om te zazen

Te veel zorgen om te zazen

Te oud om te zazen

Te dood om te zazen

BERICHT UIT DE KATTEKSE KLUIS

HET IS TOCH DUIDELIJK

De dharma is geen wetenschap al verdwijnen alle boeddhistische geschriften, de dharma blijft bestaan. Alleen de verklaring van de dharma verdwijnt. Met het verdwijnen van een kookboek verdwijnt het koken niet.

Je hoeft niet te studeren om de dharma te ontmoeten ze is overal om je heen, ze is in je en buiten je. Je bent er èèn mee, jijzelf bent de dharma. De wetenschap bestudeert wereld en zijn verschijnselen van binnen naar buiten, ze kijkt van binnen naar buiten. De dharma bestuderen is het zelf bestuderen, dat die je bent.

De wetenschap bestudeert zichzelf niet De wetenschap wil definities, wil vast leggen.

De dharma is ondefinieerbaar jij bent ondefinieerbaar, wie ben je?

Het is toch duidelijk wie je bent, je leeft,
knijp eens in je arm, nog beter laat een ander in je arm knijpen
Je voelt dat toch, dat ben jij
Zodra je denkt dat je geknepen bent ben je verloren, ben je bent verdwaald in de krochten van je geest.
De Belgen hebben een mooie term voor verdwalen, 'verloren lopen'
Zodra je denkt ik ben geknepen grijp je de gebeurtenis vast en heb je jezelf in het speelveld van samsara, dit aardse gebeuren geplaatst. En daarmee word je beheerst door een binnen en buitenwereld.

Tijdens een religieuze training leer je de beweging van de wetenschap, het willen weten om te keren je kijkt van buiten naar binnen zo ontwikkel je inzicht, inzicht er in kijken naar binnen kijken.

Hoe kijk je vanbuiten naar binnen?
Daar zijn verschillende gebeurtenissen voor aan te wijzen

Er bestaan spontane uittredingen maar via een ingrijpende gebeurtenis gebeurt dit ook. Mensen die zichzelf op een operatietafel zien liggen, of tijdens een hartstilstand. Iemand vertelde mij zo'n ervaring, hij zag zichzelf op straat liggen. Mijn vraag aan hem was: Als je jezelf zag liggen, wie keek er dan? Daar kon hij geen antwoord op geven.

Tegenwoordig zien we religie als een ouderwets achterhaald instituut. Maar religie is geen instituut, de kerk is een instituut

We hebben ons afgekeerd van iets wat niet meer aan de vraag voldoet en halen spirituele behoeften bij dat wat ons voldoening, welbehagen geeft
We hebben ons niet afgekeerd van religie, we hebben ons afgekeerd van een instituut

De honger naar de Dharma zal net zo lang blijven bestaan als dit aardse samsara, dit tranendal

De Dharma is transcendent, ongrijpbaar maar alom aanwezig

Wat is het wat mij zo ontroerd als ik naar een boom kijk

Wat is het wat mij een gevoel van ontzag geeft als ik de zee zie
Wat maakt het dat muziek mij aangrijpt

En een kind mij vertedert

Wat is het, wat de natuur mij geeft

Ben ik het,... de natuur?

Is de natuur mij?

Is het mijn boeddhanatuur

Is binnen buiten en buiten binnen

Kan de wetenschap de samenhang

tussen lichaam en geest onthullen?

Sterft de geest met het lichaam?

Zelfs als de wetenschap dit kan

onthullen

Wat is het dan wat mij zo ontroerd als ik naar een boom kijk

Wat is het wat mij een gevoel van ontzag geeft als ik de zee zie

DEZE WOORDEN ZIJN NIET
MEER DAN MIJMERING HET

ZIJN FRASEN EN GEDACHTEN,
ONTSPROTEN AAN MIJN
GEEST.

Maken ze me gelukkig? maakt het dat ik geen behoeftes meer hebt?
Wat zijn behoeftes, verlangen?
Het is ontheemd zijn van thuis.
Japanse monniken worden 'Unsui' genoemd, wat thuisloos betekend.
Een religieuze training brengt je thuis, overal. En tijdens die training word je in heimwee ondergedompeld.

Ga je om je behoeftes te bevredigen mediteren, je honger naar thuis stillen? Zonder religie verander je in een consument en doen we niet anders dan consumeren in alles wat we doen. Wat is religie?

Religie is de weg, zijn de treden naar de Dharma. Religie is een oefening in de trap beklimmen en omdat te kunnen moet je het doen, moet je alles geven

De wetenschap wil een antwoord waarmee ze de wereld kunnen veranderen

Religie geeft je het antwoord waar je niet om vraagt, iedereen die aan zen begint wil iets, en wat krijg je:

'Dit is het'

Maar dat had je al,

je realiseert je het nog steeds niet:

"Dit is het".

Pas op het moment dat het je afgenomen word ga je het waarderen. Wat zonde je had het al veel eerder kunnen zien.

Een dief sluipt het huis van een kluisenaar in en schrikt als hij die in meditatie aan treft. De kluisenaar staat op kleed zich uit en zegt: Meer heb ik niet, neemt dit alstublieft als geschenk van mij aan. De dief sluipt beschaamt met de kleren weg. De kluisenaar gaat naakt verder met zijn meditatie, onder een stralende vollemaan en mompelt: Wat jammer dat ik hem niet deze prachtige volle ,maan kan geven.